

тыръ, церковный и училищный устроитель, безъ дѣятельность-тѣ на когото такъвъ трудъ като тѣхній-тѣ бы отишель половина-та напраздно — далновидный, веселый, и ревностный Д-ръ Бугенхагенъ.

Но ето че за повечето Бугенхагенъ е забравено име, ако наистинѣ имъ е было иѣко-
га познато. Другы имена — имена-та на прія-
тели-тѣ му — ный още слушамы; и лица-
та и изгледи-тѣ имъ сѫ познати — Меланк-
тоновы-тѣ пламенны очи, и Лутерово-то мѣ-
жественно и впечатително лице; но Бугенха-
генъ е странна дума и нечувано име. Той е
когото Лутеръ, съ шаговито намеканіе на
сѣвернѣ-тѣ му родинѣ, наричалъ любезно
“Д-ръ Померъ.” Той е толкозъ близо до
прѣдне-то мѣсто дѣто стоять най-първи-тѣ
мажіе, защото имъ е необходимъ; и той е
толкозъ малко явенъ, просто защото цѣль-та
му не е была да търси извѣстность и слава.
Откровенъ и силенъ въ простотѣ-тѣ си,
като Долне-Германскій му говоръ, той нѣ
малъ наклонность за высокы работы: и да
не сѫ ся нуждаяли отъ него высокы-тѣ рабо-
ты, снажна-та му снага едва ли щѣше да личи
въ ликѣ-тѣ на прѣобразователи-тѣ. Но, въ
такъвъ случай, Германія щѣше да ся лиши
отъ услуги-тѣ на единого отъ най-достойны-